

med fuld Ret i sin Bærg, saa at den ogsaa gjerne kan udskrive et nyt Hestehold af de samme Hesteholdere for den samme Pritis, at man nu netop skulde vælge Diebliffet til at give dem nok en Erstatning, nu da man for Fremtiden vil frigjøre dem for det, som Fleertallet af dem betragter som en væsentlig Byrde, nemlig Holdet af Heste, det er for meget for langt paa eengang. Det er allerede meget, naar man fordeler dette Hestehold paa samtlige Landets Hartfornseiere, isald man ikke vil fordele det for Statens Regning paa en anden Maade. Men det var for meget, at man tillige skulde gribe til at betale disse Hesteholdere for en Ting, som de i dette Diebliffet ikke eie. Naar den ærede Ordfører har sagt, at man, af hvad der er skeet i den sidste Krig, at nemlig Hestene i Baabenstilstandstiden vare blevne leverede tilbage til Hesteholderne paa Foder, og igjen siden indkaldte, kunde slutte sig til, at Staten betragtede dem stadig som Hesteholdernes Eiendom, saa maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at der heri ligger en Misforstaaelse til Grund. Man antager nemlig, at Hesteholderne maatte være langt bedre tjente med dette, end om Staten hver Gang havde tilegnet sig disse Heste og hos Hesteholderne havde udfkrevet nye. Staten har ikke benyttet den bequemme og for enkelte Mænd kostbare Maade at anskaffe Heste paa; den har anskaffet dem for Statens Regning, men har derimod benyttet den Maade, at Vedkommende forpligtes til at holde Hesten paa Foder, naar den forlangte det. Det er en Begunstigelse mere, som disse Mænd have nydt, og derfor skal man ikke nok engang forlange Betaling. Hvad der er skeet i 1806 beviser, som det forekommer mig, heller ikke det Mindste i denne Sag; thi de 5 Rbd. aarlig, som der blev bestemt at skulle udredes til Vedligeholdelses-Umkostninger, ligesom ogsaa den Godtgjørelse, som blev givet for de Heste, der havde lidt Brost, eller Erstatningen for dem, det var en speciel Bestemmelse, som hørte hjemme i et specielt Tilfælde, og som aldeles ikke har nogen almindelig Lovkraft, og derfor slet ikke kan tages tilfølg. Der har været udgivet adskillige andre særlige Bestemmelser for særlige Tilfælde denne Sag angaaende,

men de bære alle tilsammen Præg af, at man ingenstunde har opgivet den oprindelige Ret, saaat jeg maa holde mig overbevist om, at Thinget tilfulde kan anerkjende, at Hestene ere Statens, hvilken Anvendelse der saa skal gøres af dem, at de nærværende Hestebredere aldeles intet Krav have paa dem, og at de nyde en meget stor Begunstigelse derved, at man fritager dem for Fremtiden for Hestehold — en Begunstigelse, som jeg meget gjerne vil indrømme ogsaa nu bør indtræde, efterat man har reguleret Hartfornet lige, skøndt det kun kan være en BillighedsSag; thi da de have faaet Godtgjørelse for Hartfornsfriheden, saa skulle de, strengt taget, vedblive at beholde de Byrder, som svarede til denne Frihed tidligere.

Ordføreren: Jeg maa, med Hensyn til hvad den sidste ærede Taler har bemærket, tillade mig at ytre Adskilligt. Jeg mener nemlig, at det ikke er en aldeles uvigtig Omstændighed, at Hestene ved de senere Indkaldelser til overordentlige Troppesamlinger aldrig ere indkaldte til bestandig Tjeneste, og herpaa synes der at være lagt Bægt i 30te § i Forordningen af 14de September 1774. Der staar nemlig:

„Skulde, imod al Formodning, saadanne Conjunctioner, inden de første 6 Aars Forløb, indtræffe, at Hestene maatte indtrækkes til Regimentet til bestandig Tjeneste, skal af Kongens Kasse, paa eengang, ved Afleveringen, for Hesten godtgjøres 11 Rbd. aarlig for hvert Aar, som fattes i de safsatte 6 Aar, og Hesten da tilhøre Kongen; men skeer saadan Aflevering, efterat de første 6 Aar ere forløbne, da, som Hestene allerede ere betalte, leveres de uden videre Godtgjørelse. Naar derimod disse Conjunctioner ere forbi, da forholdes atter efter 28de §, og de deri ommeldte 6 Aar tage paa nye deres Begyndelse, efterat saadant Vedkommende betids er bekjendtgjort.“

Her synes altsaa, som sagt, virkelig at være lagt Bægt paa den udtrykkelige Tilfængsigelse af, at Hestene for bestandig ere indkaldte til Tjeneste, og derved erklærede for Statens Eiendom, og der tilføies, at ved en ny Udredningsperiode Begyndelse skal dette bekjendtgjøres. Dette er imidlertid, saavidt jeg har erfaret, aldrig skeet; og det er uantageligt,